

Klifva upp. — **Uppklifvande**, n. 4. o. **Uppklifning**, f. 2.

UPPKLIPPA, v. a. 2. Genom klippning öppna. *U. ett bref.* — Äfv. **Klippa upp.** — **Uppklippande**, n. 4. o. **Uppklippning**, f. 2.

UPPKLISTRA, v. a. 1. Genom klistring uppfästa. *U. en kungörelse på väggen.* — Äfv. **Klistra upp.** — **Uppklistrande**, n. 4. o. **Uppklistring**, f. 2.

UPPKLOSSNING, f. 2. (skepp.) De trästycken, som, fastbultade vid hjertstocken, formera den breda delen af ett roder.

UPPKLÄDA, v. a. 2. Förse med nya kläder; äfv. förse med snygga, fina kläder. — Äfv. **Kläda upp.** — **Uppklädd**, part. pass. *En u. piga.* — **Uppklädande**, n. 4. o. **Uppklädnings**, f. 2.

UPPKLÄNGA, v. n. 2. Klänga uppåt. — Äfv. **Klänga upp.** — **Uppklängande**, n. 4. o. **Uppklängning**, f. 2.

UPPKLÄTTRA, v. n. 1. Klättra uppåt, till ett högre ställe. *U. i ett träd, till bergstoppen.* — Äfv. **Klättra upp.** — **Uppklättrande**, n. 4. o. **Uppklättring**, f. 2.

UPPKNYTA, v. a. 3. (böjes som **Knyta**) Upplösa något knutet och öppna. *U. en säck.* — Äfv. **Knyta upp.** — **Uppknytande**, n. 4. o. **Uppknytning**, f. 2.

UPPKNÄPPA, v. a. 2. Öppna något knäppt. *U. rocken.* — Äfv. **Knäppa upp.** — **Uppknäppande**, n. 4. o. **Uppknäppning**, f. 2.

UPPKOK, n. 3. 1) Uppkokande. — 2) Något, som blifvit uppkokt. Sägdes äfv. figurligt; se **Uppkoka**, hem. 3.

UPPKOKA, v. a. 1. o. 2. 1) Upphetta till fullkomlig kokning. *Är vattnet u-kokt ännu?* — 2) Åter koka. *U. soppa.* — 3) (fig.) Omskrifva eller omarbeta och gifva ut för nytt. *Hela arbetet är u-kokt.* — Äfv. för hem. 1 o. 2 **Koka upp.** — **Uppkokande**, n. 4. o. **Uppkokning**, f. 2.

UPPKOMLING, m. 2. En, som kommit sig upp af intel. — Nytt ord, bildadt efter det tyska *Emporkömling* och svarande mot det franska *Parvenu*.

UPPKOMMA, v. n. 3. (böjes som **Komma**) 1) Komma från ett lägre ställe till ett högre. *U. ur jorden. ur en fallucka. Han är nyss u-men ur sängen.* nyss uppstigen. *Hon är nyss u-men ur barnsängen,* har nyss tillfrisknat efter b. — 2) Uppväxa ur jorden. *Såden är ännu icke u-men.* — 3) (fig.) Uppstå, få tillvaro, orsakas, härflyta. *En storm, ett oväder uppkom. Deraf har mycken olycka u-mit. Ett tvifvelsmål är u-mit.* — *Syn.* Uppstå, Födast, Alstras, Framalstras, Framringas, Formera sig, Bilda sig. — För hem. 1 o. 2 äfv. **Komma upp.** — **Uppkommande**, n. 4.

UPPKOMST, c. 3. 1) Uppkommande. *Vid u-en ur källaren. U. ur barnsäng,* tillfrisknande efter b. — 2) (fig.) Framgång i världen, världslig lycka (i fråga om den som kommit sig upp af intel). *Han har att tacka sin bror, sin skicklighet för sin u. Den handeln har varit hans u.,* han har genom den handeln kommit sig upp. *Der är ingen u.,* intet tillfälle att komma sig upp, att förtjena.

UPPKRAFSA, v. a. 1. Genom krafning bringa upp. *Hönsen u. frön och maskar ur jorden.* — Äfv. **Krafsa upp.** — **Uppkrafande**, n. 4. o. **Uppkrafning**, f. 2.

UPPKRANSA, v. a. 1. (sjöt.) Öfver ena handen hänga bugter af ett tåg.

UPPKRATSA, v. a. 1. Genom kratnsning upptaga. *U. ett skott ur en bösspipa.* — Äfv. **Kratsa upp.** — **Uppkratsande**, n. 4. o. **Uppkratsning**, f. 2.

UPPKRYPA, v. n. 3. (böjes som **Krypa**) Krypa från ett lägre ställe till ett högre. — Äfv. **Krypa upp.** — **Uppkrupen**, part. pret. — **Uppkrypande**, n. 4.

UPPKRÄKAS, v. dep. 2. Genom kräkning gifva från sig. *U. galla.* — Äfv. **Kräkas upp.** — *Syn.* Kasta upp, Spy upp. — **Uppkräkning**, f. 2.

UPPKRÄLA, v. n. 1. Kräla uppåt, till ett högre ställe. — Äfv. **Kräla upp.** — **Uppkrälände**, n. 4.

UPPKRÖKA, v. a. 2. Kröka uppåt. — Äfv. **Kröka upp.** — **Uppkrökande**, n. 4. o. **Uppkrökning**, f. 2.

UPPKÄFTIG, a. 2. (pop. o. fam.) Stursk, näsvin.

Anm. Hette i äldre språket *Ofkäftig*, isl. *Ofkiptugr*, af partikeln *Of*, mycket, och *Kifa*, kifva, ell. *Kioptur*, gaf. Betydde ursprungl. det samma som **Grålig**.

UPPKÄFTIGHET, f. 3. (pop. o. fam.) Sturskhet, näsvishet.

UPPKÄFTIGT, adv. (pop. o. fam.) Sturskt, näsvist.

UPPKÖP, n. 5. Uppköpande. *U-et af alla dessa varor tog mycken tid. Göra u.,* uppköpa något.

UPPKÖPA, v. a. 2. 1) Genom köp skaffa sig förråd af något. *U. ved för vintern. U. sitt behof af spannmål.* — 2) Genom köp slå under sig allt som finnes af en vara på en plats, för att blifva ensam om försäljningen deraf. — Äfv. för begge hem. **Köpa upp.** — **Uppköpande**, n. 4.

UPPKÖPARE, m. 3. — **PERSKA**, f. 1. En, som köper upp åt andra.

UPPKÖRA, v. a. 2. 1) Köra upp, fram. *U. saker ifrån hamnen.* — 2) Se **Uplöja**. — 3) *U. vägar,* genom mycket körande jemna dem, göra dem farbarare. — 4) (fig.) Uppdrifva. *U. någon ur sängen.* — Äfv. **Köra upp.** — **Uppkörande**, n. 4. o. **Uppkörning**, f. 2.

UPPKÖRSEL, m. sing. Uppkörning.

UPPKÖRSBRO, f. 2. Bro, lagd för uppkörsl. **UPPKÖRSVÄG**, m. 2. Väg, på hvilken man kör upp.

UPPLAG, n. 3. 1) Förvar eller förråd af upplagda saker, varor. — 2) (byggn.k.) Det stycke af en sten eller bjelke, som går in uti eller hvilat på en mur. — *Ss. U-sgods, -smagasin, -sort.*

UPPLAGA, f. 1. Samtliga exemplar af bok, skrift, som på en gång blifvit tryckta. *Hela u-n belades med kvarstad. Första, andra u-n.* bok, skrift, som första, andra gången blifvit tryckt. *Gifva ut ny u. af en bok.*

UPPLAGA, v. a. 1. Laga något, att det åter blir brukbart. — Äfv. **Laga upp.** — **Upplagande**, n. 4. o. **Upplagning**, f. 2.

UPPLANDAS, v. d. 1. Sägdes om sjöbotten, som vid stranden småningom blir grundare, så att landet efter hand tillökas på sjöns bekostnad.

UPPLANDNING, f. 2. Landets småningom skeende utvidgning, inkräkning af haf, sjö derigenom, att strandbotten småningom blir grundare.